

CORONA ONDERZOEKSCOMMISSIE - DEEL 15 | DOOR JOCHEN MITSCHKA

Posted on 9. November 2020

Belediging van royalty's of noodzakelijk proces?

Een standpunt van Jochen Mitschka

Nadat steeds meer video's van het Corona-comité op YouTube worden geblokkeerd, is een wekelijkse chronologische rapportage moeilijk omdat het altijd lang duurt voordat deze geblokkeerde video's vervolgens op andere platformen toegankelijk zijn. Daarom volgen nu samenvattingen, die zijn vernoemd naar het nummer van de commissievergadering. In dit geval is het het eerste deel van de vergadering "De rol van de media", d.w.z. nr. 9.1 (1). De sessie die eigenlijk verschuldigd is, nr. 7 "Voordeel of schade van de oronasale maskers", zal dus volgen wanneer de video van de sessie weer beschikbaar is.

Mevrouw Fischer leidt de commissievergadering in met een voorbeeld. Ze zou zelf in een mediaval zijn gevallen toen ze in de commissie zei dat er in Australië een zeer grote lockdown was afgekondigd. De waarheid is dat de lockdown slechts in bepaalde regio's, zoals Victoria, een grote impact zou hebben, terwijl in andere delen gebieden minder getroffen zouden worden. De correctie zou komen van een kijker die in Australië was, en dat zou opnieuw het bewijs zijn dat we alles wat de media rapporteert zouden moeten controleren.

Een Duitse journalist die momenteel in Zweden is, werd toen geïnterviewd.

Patrick Plaga

De geïnterviewde verklaarde dat hij psycholoog van beroep was. Hij zou in mei naar Zweden zijn gegaan om te ontsnappen aan het verhitte sociale klimaat in Duitsland. Alleen in Zweden zou hij hebben begrepen waarom de media in Duitsland verslag doen van de manier waarop ze dat doen. Volgens hem zou de reden zijn geweest dat er in Zweden vrijwel geen buitenlandse correspondenten meer zijn. Hij zou zich dit hebben gerealiseerd toen hij op de persconferentie van het ministerie van Volksgezondheid was, waar Anders Tegnell een vaste spreker is. Hij zou daar bijna belegerd zijn door lokale journalisten die wilden weten waarom hij was gekomen. Het is duidelijk dat de media hun informatie over Zweden van het internet moeten halen. Met name de reacties van de bevolking konden niet goed worden beoordeeld zonder een

lokale aanwezigheid.

Op de vraag van Dr. Füllmich wat er in Zweden zou gebeuren, antwoordde de heer Plaga dat hij in het begin een zekere basisspanning had opgemerkt, maar dat deze zich nooit had ontwikkeld tot agressie, zoals in Duitsland. Er zouden geen verbale of fysieke confrontaties zijn geweest, zoals in Duitsland met de kwestie van de verplichte maskers.

Zweden zou het advies van de regering in grote mate gedisciplineerd hebben opgevolgd. Dit is inclusief minimale afstand en wassen. Naar de zomer toe zou de angstcurve dan steil gedaald zijn. Corona zou dan slechts een van de vele politieke kwesties zijn die in Zweden worden besproken.

Vervolgens werd de vraag gesteld hoe de Zweden de buitenlandse media-aandacht voor de Zweedse aanpak van Corona zouden hebben ervaren. De Zweden zouden het verstorend, discriminerend en vernederend vinden hoe de media in het buitenland berichten. Dit zou zo ver gaan dat het interviewpartners boos zou maken omdat ze bang zijn dat ze "weer iets in hun mond zouden leggen" als hij, Plaga, als buitenlandse journalist vragen zou stellen. Dat zou zelfs een allesoverheersende reactie zijn geworden.

Vervolgens werd een statistiek van de Zweedse Nationale Gezondheidsraad getoond, die drastisch verschilt van de statistiek die over Zweden wordt verspreid door de Johns Hopkins Universiteit. Aan de ene kant blijkt uit de statistieken dat sterfgevallen vrijwel alleen plaatsvinden op een leeftijd waarop mensen in de meeste gevallen een natuurlijke dood sterven, terwijl jongere mensen er vrijwel niet door worden getroffen. En je kunt zien hoe de sterftcijfers dalen. In Zweden zouden de infectiecijfers veel minder aandacht krijgen dan in Duitsland. In Zweden zouden "ziektegevallen" of "bevestigde gevallen" worden gemeld, ook om negatieve associaties in verband met "infectie" te vermijden. Het Bureau voor de volksgezondheid communiceert regelmatig dat mensen die met Covid sterven, eerdere ziekten hebben gehad en dat ze zelfs zonder Covid op die leeftijd en in die gezondheidstoestand zouden zijn gestorven.

De goedkeuring van de koers van de overheid zou nooit zijn gestegen tot 100%, maar zou tussen de 50 en 65% hebben gelegen. De rest van de bevolking is verdeeld in degenen die graag hardere maatregelen

hadden gewild en anderen die helemaal geen maatregelen hadden gewild of zich er niet om hadden bekommerd. In dit opzicht zou een goedkeuringspercentage van 65% een overweldigende meerderheid zijn.

In Zweden zouden alle meningen hun zegje hebben gedaan in het publieke debat. Virologen zijn ook geraadpleegd door de regering, die de koers van de regering te laks zou hebben gevonden. Zij zouden ook vertegenwoordigd zijn geweest in de media. Er werd een groep onder leiding van Lena Einhorn genoemd, die met een lijst van twintig handtekeningen van virologen had gepleit voor een hardere koers van de regering, die vervolgens in en met de regering zou zijn besproken.

De heer Plaga meldde dat deze afwijkende meningen de ruimte krijgen om zich op de staatstelevisie en in de kranten van het land uit te leggen, in tegenstelling tot wat in Duitsland het geval is. Maar dit zou de mening van de bevolking niet hebben veranderd, die gelooft dat de staat maar onafhankelijke instellingen betrouwbaarder zijn dan freelance wetenschappers of lobbygroepen.

Op de vraag of deze "dissidenten" ook belasterd zijn, legde de heer Plaga uit dat er in Zweden niet zo'n soort verbale jury's zouden zijn die men uit Duitsland zou kennen. Afwijkende meningen zouden op gelijke voet worden gehoord en objectief worden behandeld. Anders Stegnell zou nooit over andere mensen praten, maar zou altijd over de zaak praten. Hij zou nooit een andere positie aanvallen, maar zou zijn verslag altijd op een feitelijk goede manier rapporteren. Dit zou een algemene stijl van handelen zijn geworden in de Corona-discussie in Zweden.

De heer Plaga wees erop dat Zweden reeds vóór Duitsland maatregelen heeft genomen om de verspreiding van het virus te vertragen. "Op 28 februari, toen de heer Schade nog in Duitsland zei, of op 27 februari, toen de heer Schade nog in het openbaar zei dat Covid-19 geen bedreiging vormde voor Europa, had de Zweedse Nationale Gezondheidsraad al zijn eerste persconferenties gehouden en de strategieën geschetst om op Covid-19 te reageren". Zweden zou zijn gevangen tussen niets doen en een actiegerichte overreactie

.

Zweden zou vanaf het begin een transparant en begrijpelijk beleid hebben gevoerd, zonder grote veranderingen. En dit zou in Zweden over het algemeen als succesvol worden beschouwd. Op de vraag of

5700 overledenen in Zweden anders zouden worden geregistreerd dan in Duitsland, d.w.z. of er zou worden gecontroleerd of ze direct op Corona of met Corona zijn overleden, antwoordde de heer Plaga dat hij geen lijkschouwingen zou kennen. Het zou voor het publiek voldoende zijn geweest om te weten dat de slachtoffers een leeftijd hadden waarop men gewoonlijk overlijdt. Hij vertelde toen aan zijn huisbaas dat de twee oude mensen die hij kende en die gediagnosticeerd waren met Covid-19, blij zouden zijn geweest om eindelijk uit hun lijdensweg te worden verlost.

Hij zou soortgelijke opmerkingen van andere mensen drie of vier keer hebben gehoord. Hij zou nooit hebben gehoord dat het een ramp zou zijn als deze oude mensen zouden sterven. Desalniettemin zouden er in april aanbevelingen zijn gedaan waarin hogere beschermingsniveaus voor mensen in verpleeghuizen worden voorgesteld, die door de meeste van hen zouden zijn uitgevoerd.

Zweden zou echter een cultuur hebben waarin de mensen niet denken dat alles moet worden geordend en bevolen, maar dat er aanbevelingen worden gedaan die door de meeste mensen worden opgevolgd. Maar dat betekent niet dat er geen uitzonderingen zijn en daarom zijn er nooit situaties geweest zoals in Duitsland.

De Zweden zouden veel vertrouwen hebben in de onafhankelijkheid van de autoriteiten. Ze zouden niet geloven dat ze worden gebruikt door politici die, volgens opiniepeilingen, een carrière voor zichzelf willen maken, of om economische voordelen voor lobbygroepen door te drukken.

Er zou een tendens zijn om te zoeken naar "connecties" bij de gezondheidsautoriteiten. Op de dag van de enquête zou een belangrijk onderwerp van discussie op de persconferentie zeker de voormalige staatsepidemioloog Johan Giesecke zijn. Hij is een adviseur van de gezondheidsdienst. Hij zou het ministerie van Volksgezondheid vanaf het begin in de verkeerde richting hebben gestuurd en al advies hebben gegeven voordat hij als officieel adviseur op honorariumbasis werd ingehuurd. Dit zouden invloeden van buitenaf op het kantoor zijn, die in twijfel worden getrokken omdat ze in Zweden als een schandaal worden beschouwd.

De Zweedse grondwet zou bepalen dat de regering de autoriteiten op hun vakgebied geen instructies mag

geven. In tegenstelling tot bijvoorbeeld in het Verenigd Koninkrijk, waar de gezondheidsautoriteiten aanvankelijk een beleid als dat van Zweden wilden voeren, maar vervolgens door de regering werden geïnstrueerd om de lockdown af te dwingen, zou een dergelijke invloed in Zweden niet mogelijk zijn.

In Zweden zouden de regering en het parlement zeker beslissingsbevoegdheid hebben en de regering zou van het parlement uitgebreide bevoegdheden hebben gekregen, maar zij kan de autoriteiten geen instructies geven over de reden waarom de regering geen uitgebreide maatregelen kan nemen.

De regering zou inderdaad de bevoegdheid hebben om de scholen te sluiten, maar de gezondheidsdienst kan niet worden geïnstrueerd om hierover advies te geven, en dan zou de sluiting van de scholen tegen het advies van de desbetreffende gespecialiseerde instantie zijn, wat in Zweden politiek onmogelijk zou zijn.

De heer Plaga heeft erop gewezen dat de media in Zweden geen enkele belemmering hebben om de vertegenwoordigers van de staatsopvattingen in de zaak-Corona aan te vallen, zoals de zaak-Giesecke heeft laten zien. In tegenstelling tot Duitsland. De minderheid van deskundigen, waaronder twintig virologen die een petitie voor strengere maatregelen hadden ingediend, zou zeker in alle media vertegenwoordigd zijn geweest. Dodelijke argumenten zoals die in Duitsland zouden van geen enkele kant in Zweden bestaan, althans niet in de officiële media.

De cruciale gids voor rustige en niet-panieke communicatie zou Anders Tegnell zijn. Als je uit zijn persconferentie zou komen, zou je een artikel kunnen schrijven over de Corona-situatie in de wereld, zoals alle cijfers zouden worden gegeven.

Dr. Füllmich zei dat hij de indruk had dat vrijwel alle media in Duitsland de panieklijn van het ministerie van Binnenlandse Zaken zouden volgen. Wat waarschijnlijk niet het geval zou zijn geweest in Zweden. De heer Plage antwoordde dat de media in Zweden op precies dezelfde manier zouden hebben gereageerd als in Duitsland als het beleid van de regering anders was geweest, dat wil zeggen als in Duitsland. Je hoeft alleen maar te kijken naar de verschillen tussen de persconferenties van de heer Wieler in Duitsland en Tegnell in Zweden, en er live bij te zijn, en dan het effect van de mensen te zien en te voelen, terwijl je zelf onzeker bent en op zoek bent naar een reddingslijn. Dan zou u de reactie van de media begrijpen.

Als je als kind bang bent en een vader wenst om je door het donkere bos te leiden, zei meneer Plage, refererend aan Tegnell, reageer je anders dan in het geval van Wieler. In bepaalde situaties reageren volwassenen weer als kinderen. Voor de Duitse journalisten zouden de heer Wieler en de heer Drostén de gidsen door het bos zijn geworden. Terwijl het voor de Zweedse media de heer Tegnell en de heer Giesecke zijn.

Dr. Füllmich vroeg vervolgens of de media, als het paniekpapier in Zweden had bestaan, de instructies zouden hebben opgevolgd zoals in Duitsland. De heer Plage zei dat het papier niet op instructies zou worden gevolgd, maar omdat de mensen Wieler en Drostén zelf als angstig zouden ervaren. Dat zou natuurlijk een effect hebben op de mensen om hen heen. De angst zou overslaan, en dat zou waarschijnlijk ook in Zweden het geval zijn geweest, als de autoriteiten op een vergelijkbare manier hadden gereageerd, probeerde hij waarschijnlijk een verklaring af te leggen.

Vervolgens legde hij uit dat Wieler in een persconferentie, waar hij in twee minuten cijfers had besproken, waarvoor Tegnell een half uur had uitgetrokken, verder ging met de toekomstprognoses en verklaarde dat tegen de zomer 30 tot 40% van de bevolking besmet zou zijn. Gecombineerd met termen als "catastrofe", "onvoorzienbaar", "ongekend". Het was destijds duidelijk dat iemand die dergelijke termen gebruikte, en zelf duidelijk bang was, niemand zonder angst de toekomst in kon leiden.

Journalisten zouden meer last hebben van een dergelijke invloed dan anderen, die slechts het resultaat van de verslagen, samengevat in enkele minuten, zouden zien, omdat ze dit de heer Wieler aan den lijve zouden ondervinden. "Je zou zijn zweet geroken hebben, zeg ik je." Daarom zouden ze bang zijn.

Tegnell zou heel anders zijn. Soms stond hij daar rustig, soms met zijn handen in zijn zakken, soms in een trui, soms in een T-shirt, en legde dan heel rustig de cijfers uit. Hij zou dan zeggen: "Dat geeft reden tot bezorgdheid, dat moet je in de gaten houden". Of "We zullen deze ontwikkeling blijven volgen." Dat zou de reden zijn waarom mensen in Zweden van hem zouden houden, en vooral degenen die erg bang zijn voor Corona.

Er zou een tatoeëerder in Stockholm zijn die tatoeages van Anders Tegnell zou zetten. Hij zei dat Tegnell de

Zweden zou herinneren aan hun moeders en vaders. Deze tatoeëerder zou, net als andere mensen die Tegnell-fanclubs hebben opgericht, benadrukken hoe veilig ze zich bij hem voelen.

Tegnell zou altijd gezegd hebben dat je met het virus moet leren leven. Het nemen van drastische maatregelen zoals lockdowns kan op korte termijn een verschil maken, maar niet op lange termijn. Maar hij heeft dit altijd bepleit zonder de andersdenkenden aan te vallen.

Dr. Wodarg kwam tussenbeide en wees op het vertrouwen van de Zweden in hun autoriteiten en op het verschil tussen Zweden en Duitsland: "Een instelling is corrupt als haar wordt verteld wat ze moet doen en hoe ze moet beslissen, hetzij door de politiek hetzij door het bedrijfsleven. En als de invloed van de politiek en het bedrijfsleven te groot wordt, dan zijn de instellingen zelf, die we eigenlijk in het leven hebben geroepen om ons te adviseren, niet meer te vertrouwen, zijn ze overbodig en doen ze meer kwaad dan goed. Verklaring grammaticaal gecorrigeerd.

Duitsland zou zijn gedaald tot het niveau van een ontwikkelingsland wat betreft de integriteit van zijn instellingen, zoals de media. Hij rechtvaardigde dit door te wijzen op de manier waarop de media een bepaald verhaal zouden volgen of hoe zij zich tegenover commerciële ondernemingen zouden gedragen. Je zou alles kunnen kopen in Duitsland als je genoeg geld had. Er zou zoveel directe invloed zijn met geld en zonder te kunnen vertrouwen op de belangrijke instellingen waarvan men vroeger dacht dat men er op kon vertrouwen, dat ze nu onbetrouwbaar zijn geworden. Men zou de institutionele corruptie in Duitsland moeten bestrijden om het vertrouwen te herstellen.

Vooruitzichten

In de volgende samenvatting wordt Prof. Dr. Michael Meyen geïnterviewd, die de situatie vanuit een sociologisch en historisch perspectief zal analyseren.

🔗Bronnen:

(1) <https://youtu.be/Q11xjqRwWhk>

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Foto bron: [OvalMedia](#)

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.



BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK